

VII.

Samuel SZÁDECZKY-KARDOSS

PROLOGUS IN NARRATIONEM DE MIRACULO
MARTIAE LIBERATRICIS CONSTANTINOPOLIS AB
AVARIS ET PERSIS OPPUGNATAE

Folia 15^v-16^r codicis Graeci Oxoniensis Bodleianii
Seldeniani "Arch. supra 9" /saec. XIV/ continent prologum
metricum, nisi fallor, adhuc ineditum in narrationem de
mirabili liberatione Constantinopolis ab hostibus anno 626
circumventae, quam in menologium suum inseruit Symeon Meta-
phrasta /F. Halkin, Bibliotheca hagiographica Graeca, Bru-
xelles 1957, 1969, No. 1059z = Prologus, No. 1060 = Narra-
tio de miraculo Mariae edita postremo a J.-P. Migne:Pa-
trologiae cursus completus ... Patrologiae Graecae tomus
CVI, Parisiis 1863, col. 1336-1353 = tomus XCII, Parisiis
1860, col. 1353-1372/. In photographia, quae mihi praesto
est, nonnulla minus certe legi possunt, praesertim voca-
bula versuum 26 /τὸν σὸν ἀχρεῖον/ et 36 /χαμαλῷ , γε
δεὶ/. Ecce textus, ut videtur, nunc primum prelo tra-
ditus:

Διήγησις ἀρύστη ἐκ παλαιῶν
ἰστοριῶν οὐλλεγεῖσα, δι' ἣν
ἔτεναν εἶναθεν ἔορτάζειν ἢ
τοῦ θεοῦ ἀγέα καθολικὴ καὶ
ἀποστολικὴ ἐκκλησία τὴν ἐ-
ορτὴν τῆς ἀκαθίστου.

Ἐμῶν δημότων ἄκουσον καὶ πρόσσχες μου τοῖς λόγοις,
παντάνασσα πανύμυητε παρθενομήτερ καρη.
Οἶδε δακρύων σταλαγμούς, οἶδε τοὺς στεναγμούς μου,
οἶδε τὴν λύπην τῆς ψυχῆς, οἶδε καὶ μὴ παρέδης.

5 Οὐ φέρω τὰς ἐπιβουλὰς σατανᾶς φυχοφθόρου,
οὐ φέρω τὴν ἐκένθεσιν, οὐ φέρω τὴν κακίαν,
οὐ στέγω τοῦτου μηχανῆς, ἐνέδρας λογχολόγους.
Οὐχ ὑκομένειν δύναμαι τὴν πλάνην τῶν δαιμόνων.
Βιάζει καὶ πειράζει με νίκητωρ καὶ μεθ' ἡμέραν,
10 τοξεύει, βάλλει βέλεσιν ἀτρίψει, λογίσμην με,
ἀγρεύει καὶ θηρεύει με πράξεις ἀθεμέτοις,
εἰς ἀμαρτίας βάραθρα καθέλκει, συνωθεῖ με.
Ψυχῆς τὰς κόρας ἔσβεσεν, μᾶλλον δὲ καὶ τοῦ νοῦ μου,
τὸ σῶμα κατερύπωσεν, ἐσπεῖλωσε τὸ πνεῦμα.
15 Ἐξέδυσέ με τὴν λαμπρὰν στολὴν τῆς σωφροσύνης,
ἐνέδυσε με δυπαρὸν τῆς ἀμαρτίας σάκκου.
Ἐσμλησεν, ἀφήρπασε τὸν πλοῦτον τῆς ψυχῆς μου,
τὰ δῶρα, τὰ χαρίσματα τὰ ἔκθετα.
καὶ πένητα κατέστησεν. πέλιν ἐπικαλοῦμα
20 λοιπόν, ἀγνὴ πανδίγαθε φιλαράθε, παρθένε,
φιλεμσπλαγχνε φιλάνθρωπε, Χριστιανῶν προστάτεις,
τῶν θλιβομένων χαρμονή, λιμὴν χειμαζομένων,
τῶν πάντων καταφύγιον τῶν καταπονουμένων.
Ἡ τὸν Χριστόν μου τέξασα τοῦ κόσμου τὸν δεσπότην
25 καὶ γάλακτι τροφήσασα τὸν τρέφοντα τὴν κτίσιν
ἐλέησον, οἰκτερόησον τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον,
καὶ τὸν ἔχθρον, τὸν πονηρόν, τὸν ψυχοφθόρον λίκον
τὸν οὔτω δράσαντα κακῶς καὶ ταπεινώσαντα με
τακείνωσον, κατάβαλε καὶ σύντριψον ἐν τάχει,
30 καὶ δός μοι τὴν συγχάρησιν τὴν σήν, καὶ σκέπε εἰς τὸ μέλλον,
καὶ τὴν ἀντέληψιν τὴν σήν, καὶ σκέπε, εἰς τὸ μέλλον,
καὶ σκέπε, φρούρει, φύλαττε τὸν κόσμον ἐν ἐλέει
τῶν ἀνελπίστων ἢ ἐλπίς, τῶν ἀγαθῶν ἢ βρύσις,
ἢ προσδοκία τῶν εἴς σε, παρθένε, προστρεχόντων.

35 Λύσον, παρθένε, τὰς σειρὰς τῶν ἔμων κονημάτων
τῷ χαμαλῷ καὶ εὐτελεῖ καὶ γε δεὶ λαίψ.
'Υπὲρ πόντας σὺ δ' ἀνδρας, τοῦ θεοῦ θυηβάλε,
τοὺς ὄμνους καὶ τὰ θαύματα τῆς δέσποινας τοῦ κόσμου
μετὰ χαρᾶς εἰλικρινοῦς, ἀς ἡθος, ἐκευλόγει.

In apparatu critico tantum eos locos tracto, ubi littera/e/ libri manuscripti textu nostro discrepa/n/t. Librarius iota subscriptum nusquam adhibuit; signa accentus, aspirationis, interpunctionis inconsequenter usitavit. Variae lectio[n]es codicis hae sunt:

- Titulus συλλεγεῖσα] συλεγμίσα / ἐτεῖαν] ἐτέαν
- Versus 1 πρόσσοχες] πρόσοχες
- 5 σατανᾶ] σατανᾶ τοῦ
- 7 λογχολόγους] λονχολόγους
- 8 ὑπομένειν] ὑπομένην
- 9 βιδέει] βιδέη / πειράδει] πειράδη / με] ματ
μεθ' ἡμέραν] μεθημέραν
- 10 τοξεύει] τοξεῦν / βάλλει] βάλλει / με] ματ
- 11 θηρεύει] θυρεύει / με] ματ
- 12 με] ματ
- 13 μᾶλλου] μᾶλον
- 14 τὸ] τω / κατερύπωσεν] κατερύποσεν
ἔσπελωσε] ἔσπελωσεν
- 15 ἐξέδυσέ με] ἐξέδυσεν ματ / σωφροσύνης] σωφρω-
σύνης
- 16 ἐνέδυσε με] ἐνέδυσεν ματ
- 17 ἀφήρπασε] ἀφήρπασεν
- 18 δοθέντα] δωθέντα
- 19 πένητα] πένιτα / κατέστησεν] κατέστισεν
- 21 φιλεύσπλαγχνε] φιλεύσπλαχνε

- 22 θλιβομένων] θλιβωμένων / χαρμονή] χαρμώνε
25 κτίσιν] κτήσιν
26 οἰκτείρησον] οἰκτέρησον / ἀχρεῖον] δχρεον
27 λύκον] λύκον
28 τακεινώσαντά με] τακεινώσαντά μας
29 τάχει] τάχυν
30 ήμαρτημένων] ήμαρτιμένων
32 φρούρει] φρούρι / φύλαττε] φύλαται
33 ἔλπεις] ἔλπεις
34 προστρεχόντων] προστρεχόντων
36 καὶ γε ἀεὶ] γε ἀεὶ καὶ / δειλαῖψ] δειλῷ
37 σὺ] σοι / δ' ἀνδστας] δ' ἔξανδστας
39 ἐπευλόγει] ἐπευλόγη

Albertus Ehrhard /Überlieferung und Bestand der hagiographischen und homiletischen Literatur der griechischen Kirche II., Leipzig 1938, p. 611-612 III 2., Berlin-Leipzig 1952, p. 760-761/ persuasum habuit prologum antiquitus ad narrationem de miraculo Mariae liberatricis pertinuisse, sed postea a Symone Metaphrasta menologio reformato exclusum esse. Quae opinio nunc reicienda est. Versus enim politicos quindecim syllabarum potetae ecclesiastici Byzantini ante saecula X.-XI. numquam vel certe rarissimè adhibuerunt /cf. H.-G. Beck, Geschichte der byzantinischen Volksliteratur, München 1971, p. 15: "... Fünfzehnsilber ... finden sich in der religiösen Lyrik der Hochsprache zum erstenmal ... im 10./11. Jahrhundert"/. Itaque prologus noster post tempora Metaphrastae compositus et narrationi praefixus esse videtur.

Commentationes historico-hagiographicae Hungarice scriptae summarisi Latinis adornatae, quas edendas curavit Samuel Szádeczky-Kardoss (Acta Antiqua et Archaeologica. Supplementum I. = Opuscula Byzantina V.), Szeged 1978